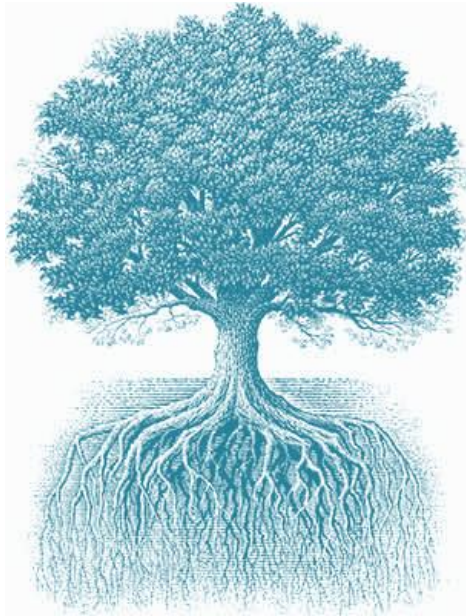

Adâncimile păcatului

Lee Roy Shelton

ADÂNCIMILE PĂCATULUI

Lee Roy Shelton

© 2017 Asociația MAGNA GRATIA.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Publicat în original sub titlul *The Depths of Sin*. Tradus și publicat cu permisiunea Chapel Library, 2603 W Wright Street, Pensacola, FL 32505, www.chapellibrary.org. Used by permission of Chapel Library. For Christ-centered materials from prior centuries, contact Chapel Library at www.chapellibrary.org

Traducerea: Asociația MAGNA GRATIA.

Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune.

Traducerea, design copertă și interior și tehnoredactare: MAGNA GRATIA.

RESPECTAȚI DREPTURILE DE AUTOR!

Este interzis în mod expres:

- imprimarea a mai mult de 3 ex. pentru uz personal, a mai mult de 10 ex. din maxim 5 publicații diferite pentru prieteni și rude;
- imprimarea profesională (la tipografie, indiferent dacă produsul este comercializat sau nu);
- stocarea fișierelor oricărei cărți pe bloguri, pagini de internet, portaluri sau transmiterea pe cale electronică, altfel decât a link-urilor către website-ul MAGNA GRATIA.
- copierea și republicarea a peste 250 de semne/publicație pe alte portaluri, pagini de internet, bloguri, în publicații tipărite sau în predici, prezentări, conferințe etc.

Politica de copyright completă este disponibilă la adresa de internet:

<http://www.magnagratia.org/copyright.html>

Asociația MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Pe când pregăteam studiul biblic de Miercuri seara pe tema îndurărilor lui Dumnezeu, așa cum sunt reflectate ele în Epistola către Romani, inima mi-a fost puternic afectată de versetele 18-32 din capitolul 1. Toată săptămâna Dumnezeu mi-a pus pe inimă lucrurile menționate în versetul 32, așa că despre aceste versete vă voi vorbi în cele ce urmează prin harul lui Dumnezeu, și vom vedea ce vrea să ne spună Dumnezeu prin ele.

În acest prim capitol din Romani, apostolul Pavel ne vorbește despre starea spirituală îngrozitoare a Neamurilor. În capitolul 2, el ne descrie starea spirituală dezoilantă a Evreilor. În capitolul 3 până la versetul 18, el arată că toți oamenii, când sunt în afara harului lui Dumnezeu, se află sub judecata și mânia lui Dumnezeu din cauza păcatului, că nu este nimeni care să aibă înțelepciune și nimeni care să caute pe Dumnezeu. Apoi Dumnezeu aduce pe orice om în punctul pe care El îl descrie în versetul 19: „Știm însă că tot ce spune Legea, spune celor ce sunt sub Lege, pentru ca orice gură să fie astupată, și *toată lumea să fie găsită vinovată înaintea lui Dumnezeu*”, fiindcă „*toți au păcătuit*, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (v.23). Așa

că noi suntem pentru totdeauna reduși la tăcere și vrednici de judecata îngrozitoare și de mânia lui Dumnezeu împotriva păcatului.

Prin aceste versete, așa cum El ni le transmite prin Fratele Pavel, Duhul Sfânt ne-a dovedit faptul că omul nu poate și nu va putea să aducă înaintea lui Dumnezeu nici un fel sau pic de neprihănire pe care Dumnezeu să o accepte astfel încât omul să poată sta înaintea Lui fără a fi pedepsit. El spală tot nisipul de sub picioarele noastre, abandonându-ne neajutorați și fără speranță înaintea lui Dumnezeu, într-o stare vinovată, pierdută și blestemată, în care am fi condamnați și pierduți pentru vecie, sub mânia îngrozitoare a lui Dumnezeu *dacă nu ar interveni* harul, mila și dragostea lui Dumnezeu prin Hristos Isus, prin lucrarea Duhului Sfânt. Așa că în primul și al doilea capitol din Romani, și continuând apoi până la versetul 19 din capitolul 3, El ne lasă muți în fața realității că nici un om nu ar putea sta vreodată nevinovat înaintea lui Dumnezeu prin meritele proprii și nici un om nu ar putea să aducă vreun merit înaintea lui Dumnezeu, prin care El să accepte acea persoană drept nevinovată.

Apoi, după abandonarea noastră completă în starea de deznădejde și neajutorare, și în starea de condamnați înaintea unui Dumnezeu sfânt și neprihănit, Pavel vine apoi cu cele mai prețioase cuvinte din lume în capitolul 3, versetul 21, „*Dar...Dumnezeu*”. Aici el ne arată că

Dumnezeu a creat o cale de scăpare, și acea cale este *prin neprihănirea Domnului Isus Hristos*, nefiind o neprihănire a vreunui alt om muritor, ci neprihănirea lui Hristos. Această neprihănire nu vine la voi prin nici o faptă de-a noastră, ci ea vine la noi prin și în harul lui Dumnezeu, prin mila și dragostea lui Dumnezeu, demonstrată față de noi la cruce, acolo unde sângele binecuvântatului nostru Domn a curs pentru păcătoși, pentru sufletele prețioase care își înțeleg starea lor pierdută înaintea lui Dumnezeu.

Cu aceste gânduri în minte, haideți să privim la versetul nostru din Romani 1:32: „Și, măcar că știi hotărârea lui Dumnezeu, că cei ce fac asemenea lucruri, sunt vrednici de moarte, totuși, ei nu numai că le fac, dar și găsesc de buni pe cei ce le fac.” Eu nu cunosc nici un alt text din Cuvântul lui Dumnezeu care să condamne mai aspru pe cei care nu Îl au pe Domnul Isus Hristos decât acest verset. Conform cu acest verset, orice păcătos stă fără speranță și realmente fără scuze înaintea lui Dumnezeu. Biblia Amplified îl traduce astfel: „Deși ei sunt complet conștienți de hotărârea dreaptă a lui Dumnezeu, anume că aceia care fac aceste lucruri merită să moară, nu doar că fac aceste lucruri ei înșiși, ci îi și aprobă și îi aplaudă pe alții care le practică.” Acest verset este argumentul final al apostolului Pavel, după toate argumentele din acest capitol, despre starea dezastruoasă a omului aflat în păcat și în răzvrătire față de Dumnezeu.

Există 5 lucruri în acest pasaj, la care vreau să ne uităm, prin harul lui Dumnezeu. În primul rând, pasajul nostru biblic ne învață că *oamenii au o cunoaștere interioară de la Dumnezeu cu privire la realitatea păcatului*. În al doilea rând, ne învață că *oamenii au o cunoștință despre faptul că Dumnezeu trebuie să urască, să judece și să pedepsească păcatul*. În al treilea rând, ne spune că *oamenii persistă pe căile păcatului în ciuda avertizărilor conștiinței lor*. În al patrulea rând, textul ne învață că *oamenii ajung la un punct în care ei încurajează, aprobă, apoi ajută și se bucură de viața păcătoasă a altora*. Și apoi, lucrul cel mai condamnat, ne învață că *oamenii continuă până într-acolo încât ei ajung să fie susținători ai păcatului, ei încurajează viciile proprii și ale altor oameni mai degrabă decât să încurajeze practicarea neprihănilor lui Dumnezeu!*

Să urmărim în continuare Cuvântul prezentat în Romani 1:18-32 în Biblia Amplified, comentând pe măsura par-curgerii textului, și apoi examinând aspectele particulare pe care vrem să le analizăm așa cum ne îndeamnă Domnul. „Căci mânia sfântă a lui Dumnezeu și indignarea Lui se descoperă din cer împotriva oricărei nelegiuiri și nesfințiri a oamenilor, care, în stricăciunea lor reprimă și înăbușă adevărul și îl fac nelucrător” (v.18). Ceea ce ni se spune aici este aceasta: din cer nu sunt descoperite numai dragostea, îndurarea și harul lui Dumnezeu, ci și

acest atribut al mâniei lui Dumnezeu; ea provine de la același Dumnezeu sfânt și neprihănit care stă pe tronul sfințeniei Sale (Psalmii 47:8); și această mânie și indignarea sunt îndreptate împotriva nelegiurii și a nesfințirii oamenilor care, prin viețile lor stricate, batjocoresc adevărul. Ei reprimă și înăbușă adevărul, făcându-l inactiv în inimile și viețile lor, căci voința lor nu este frântă și nu vor să se supună autorității lui Dumnezeu.

Atenție acum la versetele 19-20: „Fiindcă ceea ce se cunoaște despre Dumnezeu este evident în ei și clar în conștiințele lor, pentru că Dumnezeu Însuși a fost arătat lor. Căci încă de la crearea lumii, natura Sa (a lui Dumnezeu) și atributele Sale infinite, adică puterea Sa veșnică și dumnezeirea Lui li s-au arătat lămurit și clar în și prin lucrurile care au fost create de El. Așa că oamenii nu se pot dezvinovăți deloc și sunt fără apărare sau justificare (înaintea lui Dumnezeu).” Ceea ce ni se spune aici este că nu a existat vreodată pe fața pământului vreun om de la Adam încoace, indiferent unde sau în ce familie s-a născut, care să nu știe în sinea lui că există un Dumnezeu, Creatorul tuturor lucrurilor. Și îți voi arăta din pasajul nostru că nu există și nu va exista cu adevărat vreun ateu pe pământ, pentru că Dumnezeu spune că El a scris în inima fiecărui om cunoștința despre Dumnezeu. O, dacă Dumnezeu și-ar lua locul în inimile noastre! *Suntem deci fără scuze!*

Iată ce spune apoi versetul 21: „fiindcă, atunci când L-au recunoscut ca fiind Dumnezeu, nu L-au onorat și nu L-au glorificat ca Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit, ci au ajuns deșești și păgâni în gândirea lor plină de idei deșarte, argumente nebune și speculații prostești, și mințile lor insensibile s-au întunecat.” Cu siguranță că aceasta este o imagine a omului care nu Îl are pe Hristos! Aceasta este condiția unora dintre voi care stau aici în fața mea în această dimineață; căci Cuvântul lui Dumnezeu a fost predicat, și când Dumnezeu S-a revelat, nu L-ați onorat ca Dumnezeu; când adevărul și-a croit drum către inimile voastre, nu v-ați supus Lui; nu L-ați cinstit și nu I-ați mulțumit. În loc, ați continuat în propriile voastre „argumente nebune și speculații prostești”, și continuând astfel veți ajunge în Ziua Judecării să fiți găsiți în afara lui Hristos, nesupunându-vă Lui ca și Stăpân și Domn al vieților voastre. Ați continuat în închipuiri deșarte, gândindu-vă că, cumva, veți scăpa de judecata lui Dumnezeu; dar dragi prieteni, făcând astfel, înăbușiți adevărul în nelegiuire, și inimile voastre nebune sunt astfel întunecate, iar voi veți continua să vă aflați sub mânia lui Dumnezeu!

Iată ce spune mai departe versetul 22: „*pretinzând că sunt înțelepți*, ei au înnebunit – *pretinzând că sunt deștepți*, s-au făcut proști.” Și așa este omul astăzi. Nu există un nebun mai mare în toată lumea ca acela a cărui minte

este capabilă să rezolve toate felurile de ecuații matematice și probleme științifice, care poate cu ajutorul computerelor să ajute omul să ajungă pe lună și să se întoarcă înapoi, și care să știe să facă cele mai exacte calcule până la zeci de mii într-o singură secundă, dar care să se uite către ceruri și să spună, „Nu există Dumnezeu! Toate aceste lucruri există datorită șansei și a evoluției, și așa că nu există Dumnezeu!” El se face singur nebun pentru că în interiorul fiecărui om există acea cunoștință a lui Dumnezeu și cunoștință a păcatului, fie că este el cel mai mare matematician, cel mai eminent om de știință, cel mai grozav predicator și mai învățat doctor sau orice ar putea fi el în această lume, chiar și dacă ar fi un simplu barbar din triburile izolate ale insulelor din mările sudului. De asemenea, orice persoană care neagă pe Domnul Isus Hristos este un om deșert în fabulațiile sale, așa cum spune Cu-vântul lui Dumnezeu. Pretinzând că sunt înțelepți, deștepți, aceștia s-au prostit cu adevărat, pentru că în sufletele lor nu există nici un pic de lumină spirituală.

Am ajuns la versetul 23! „Și cu intenție au schimbat slava, măreția și excelența Dumnezeului nemuritor cu și pentru idoli reprezentați prin icoane care ilustrează oameni muritori și păsări, animale și reptile.” Exact aceasta au făcut oamenii. Trăim astăzi într-o vreme când trupul omenesc a devenit altarul pe care oamenii își sacrifică sufletele, știați asta? Da, așa este! Orice lucru este oferit pe

altarul poftelor trupești astăzi. Vorbim despre grecii din vremea lui Pavel, când prostituția, sau actul sexual, era parte din închinare! Și spunem imediat, „O, acest lucru este oribil, e oribil!” Dar, dragilor, dați-mi voie să vă spun că noi înșine trăim în vremuri când același lucru se petrece: oamenii au prostituat închinarea lor prin a se închina trupurilor lor și poftelor sufletelor lor în loc să se închine numai Dumnezeului cel sfânt; au schimbat adevărul lui Dumnezeu pe o minciună! Și ei „se închină și slujesc creaturii mai mult decât Creatorului, care este binecuvântat în veci”.

Să privim acum la versetul 24: „De aceea și Dumnezeu i-a abandonat să fie pradă poftelor propriilor lor inimi...” – și aș vrea să vă uitați la următoarele versete: de 3 ori de la versetul 24 până la versetul 28, Dumnezeu spune că i-a abandonat! Și nu sunt aici cuvintele mele, nu le-am pus eu, este Cuvântul lui Dumnezeu! Dumnezeu este Cel ce condamnă pe orice om, nu eu; eu n-aș condamna pe nimeni niciodată! Dar iată ce spune versetul 24: „De aceea și Dumnezeu i-a abandonat să fie pradă poftelor inimilor lor, pradă necurăției sexuale, spre necinstirea propriilor lor trupuri, abandonându-și trupurile sub puterea păcatului care îi degradează.” *Dumnezeu i-a abandonat necurăției!* El i-a lăsat să își urmeze poftele inimilor lor. Cu alte cuvinte, Dumnezeu i-a lăsat să facă după capul lor! Ține minte, nu eu am scris aceste cuvinte, ci textul spune:

„Dumnezeu i-a abandonat”! Nu cunosc cuvinte mai îngrozitoare în întreaga Biblie decât aceste cuvinte și cele care se vor auzi la judecată: Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea! (Matei 7:23).

Nici nu vă închipuiți cum am tremurat când am pregătit acest mesaj; nici nu știți ce era pe fața mea, când am plâns înaintea lui Dumnezeu să mă facă să pot predica aceasta cu o inimă zdrobită, pentru că aici Dumnezeu spune că El a abandonat oamenii lăsându-i să își facă de cap. Și nu știți cât de mult m-am rugat, „Doamne, fă orice în lume, dar nu mă abandona să îmi fac de cap! Nu mă lăsa după capul meu! Nu mă lăsa în locul unde să nu Îl am pe Hristos, să nu mai fie nici un sânge care să mă apere, nici o neprihănire care să mă acopere, nici un altar la care să vin și nici un tron înaintea căruia să cad, pentru că aș fi lipsit de orice speranță; Te rog, nu mă lăsa să fac după capul meu!” Dar aici Dumnezeu spune că i-a lăsat, i-a abandonat! Nu știu câtă vreme îi va îndura Dumnezeu pe oameni înainte ca să Îi abandoneze, dar știu că El i-a spus lui Noe în Geneza 6:3: „Duhul Meu nu va rămâne pururea în om ...” Iar aici El spune: „De aceea și Dumnezeu i-a abandonat să fie pradă poftelor propriilor lor inimi, pradă necurăției sexuale, spre necinstirea propriilor lor trupuri, abandonându-și trupurile sub puterea păcatului care îi degradează.” De ce? Pentru că „au schimbat adevărul lui

Dumnezeu în minciună, și s-au închinat și au slujit creaturii în locul Creatorului, care este binecuvântat în veci! Amin” (v. 25).

„Dumnezeu i-a abandonat!” Acești oameni au refuzat adevărul lui Dumnezeu în mod intenționat și au acceptat o minciună în locul lui. Vezi tu, când Dumnezeu vine la noi cu adevărul, prezentându-și Cuvântul Său binecuvântat, când El spune „acesta este adevărul” și noi nu ascultăm de El, în acel moment noi schimbăm adevărul lui Dumnezeu pe o minciună, și când noi suntem apoi abandonați de El și lăsați de capul nostru, suntem în mare pericol! Cred din tot sufletul meu că există un singur lucru pentru care copilul lui Dumnezeu nu abandonează niciodată să Îl laude, anume că Dumnezeu nu îl abandonează și nu îl lasă de capul lui, că nu îl lasă să schimbe adevărul lui Dumnezeu pentru o minciună. Dimpotrivă, El îi dă ochi spirituali ca să vadă și urechi spirituale ca să audă; și acest om este numit binecuvântat în Matei 13:16. De multe ori aș fi putut crede o minciună și aș fi fost astfel condamnat să fiu despărțit de harul lui Dumnezeu. O, Îl laud pe Dumnezeu pentru că nu m-a abandonat! Această laudă continuă în sufletul meu: Dumnezeu nu m-a abandonat! El nu a spus, „L-am lăsat după mintea lui!” Ar fi putut face asta, ar fi trebuit să facă asta, dar laudă lui Dumnezeu, El n-a făcut asta! Îndurarea Lui s-a prelungit pentru mine.

Apoi haideți să ne uităm la versetele 26-27! Nu cunosc alte două alăturate versete mai îngrozitoare! (Și din nou acestea nu sunt cuvintele mele, ci sunt cuvintele lui Dumnezeu. Vezi tu, aici nu e vorba că eu aș spune ceva despre Biblie și despre Dumnezeu, lucruri pe care oamenii să le urască. Ci este ceea ce Dumnezeu Însuși spune, căci El este Cel ce vorbește aici!) „Din acest motiv, Dumnezeu i-a lăsat și i-a abandonat în patimi scârboase și degradante. Căci femeile lor au schimbat funcția lor naturală pentru una împotriva naturii, anormală, și bărbații au schimbat relațiile lor naturale cu femeile și s-au aprins în pofta lor unii pentru alții, săvârșind bărbat cu bărbat lucruri scârboase, și au primit în înseși trupurile și persoanele lor consecințele cuvenite și pedeapsa pentru rătăcirea lor și faptele lor greșite, aceasta fiind o plată meritată pentru ei.” Vedeți, Cuvântul lui Dumnezeu spune că homosexualitatea este *păcat*; Cuvântul lui Dumnezeu spune că lesbianismul este *păcat*. Dumnezeu a spus aceasta și eu trebuie să afirm același lucru! Și națiunea noastră este pur și simplu dată la acest păcat!

Dragilor, dați-mi voie să va spun aceasta: judecata lui Dumnezeu nu va veni peste această țară – ea a venit deja peste noi! Tot ceea ce Dumnezeu trebuie să facă, este să lase pe om de capul lui. Acesta este motivul pentru toate violurile și crimele. Acesta este motivul pentru care tribunalele noastre sunt pline și totuși rareori cineva ajunge să

fie pedepsit. Acesta este motivul pentru care ucigașii, violatorii și hoții se împotrivesc societății civilizate: Dumnezeu a lăsat acest popor să facă ce îl taie capul! Ei au crezut o minciună, au schimbat adevărul lui Dumnezeu pentru o minciună! Iar Dumnezeu este aici să ne avertizeze, chiar în această dimineață! Suntem aici o mână de oameni, numai câțiva auzim acest avertisment, dar, o, dacă am auzi... Dumnezeu să găsească plăcere în harul Lui infinit, în mila și dragostea Lui suverană prin puterea Lui măreață, și să ne facă să pricepem aceste lucruri!

Acest lucru se petrece peste tot în lume: citiți și voi ca și mine în ziare despre bărbați care se culcă cu bărbați, despre bolile care îi însoțesc în aceste lucruri, despre sinucideri și depresii. O parte întregă a orașului San Francisco le aparține; își au propriile lor parcuri și tot ce își doresc – ca Dumnezeu să îi lase să facă ce vor! El i-a abandonat să facă ceea ce își doresc și imaginați-vă că aceasta este ca și cum ar trăi iadul aici pe pământ! În această societate promiscuă în care trăim, Dumnezeu n-a dormit, știți asta, ci *El i-a abandonat!* Acestea sunt judecățile Lui asupra noastră din cauza păcatului! Știți care este boala care face ravagii în țara noastră; dacă nu, tot ce trebuie să faceți ca să aflați este să citiți ziarele, și veți vedea că este un dezastru total. Dumnezeu a lăsat pe om să facă ce vrea, l-a abandonat. Și poate vă gândiți că e suficient rău provocat de bărbații implicați în homosexualitate, dar Dumnezeu a

spus în Romani 1:26 că și femeile au schimbat întrebuințarea naturală a trupurilor lor pentru una anormală și împotriva firii, adică ele s-au împotrivit planului natural al lui Dumnezeu pentru ele și s-au complăcut în păcate sexuale unele cu altele. Pentru că au schimbat adevărul lui Dumnezeu pentru o minciună, *Dumnezeu le-a abandonat!*

Dragilor, am strigat la Dumnezeu să îmi dea o inimă zdrobită, dar nu știu cum aș putea predica un mesaj ca acesta folosind un ton blând. Sunt deschis față de voi: Dumnezeu stă împotriva păcatului! El vrea ca noi să cunoaștem consecințele lui; și vă voi spune în câteva clipe în ce constă aceasta.

În versetul 28, ni se vorbește despre continuarea jude-cății: „Și astfel, întrucât ei nu au căutat să recunoască pe Dumnezeu, să asculte de El sau să considere că merită să Îl cunoască, *Dumnezeu i-a lăsat în voia minții lor blestemate* ca să facă lucruri indecente și neîngăduite.” Știți ce înseamnă asta? Dumnezeu i-a abandonat în voia gândurilor lor depravate, spunând, „Ei bine, voi nu credeți că Eu sunt vrednic să vă închinați Mie; nu credeți că sunt vrednic de lauda voastră; nu considerați că aveți nevoie de Mine. Eu v-am hrănit, v-am îmbrăcat, v-am dat apă să beți; eu am făcut ca soarele să răsară la răsărit dimineața și să apună seara. V-am trimis soarele și ploaia; v-am dat zăpadă și am făcut ca pământul să dea roade din abundență ca să fiți hrăniți; v-am făcut capabili să vă bucurați

de toate felurile de invenții ca să vă puteți bucura de viață (1Timotei 6:17), și toate acestea din îndurarea Mea. Dar voi M-ați abandonat, așa că și Eu vă abandonez. Voi nu Mă vreți, nu M-ați primit, nici Eu nu vă voi primi.”

„Frate pastor, nu mai există nimic altceva în Biblie de-cât aceste lucruri?” Ba da, există, dar Dumnezeu a pus acest Cuvânt în inima mea pentru tine în această dimineață, așa că mă rog ca să ascuți! Acestea sunt păcatele la care se fac robi oamenii. Haideți să citim versetul 28 din nou, dar alături de versetele 29-30. „Și astfel, întrucât ei nu au căutat să recunoască pe Dumnezeu, să asculte de El sau să considere că merită să Îl cunoască, Dumnezeu i-a lăsat în voia minții lor blestemate ca să facă lucruri indecente și neîngăduite; astfel încât au ajuns plini, pătrunși și saturați de orice fel de nelegiuire, de stricăciune, de viclenie, lăcomie și răutate. Ei sunt plini de invidie și gelozie, de crimă, de ceartă, înșelăciune și porniri răutăcioase, de dorințe rele și căi stricate. Sunt șoptitori, bârfitori, batjocoritori, urători de, și urând pe Dumnezeu, plini de obraznicie, aroganță și lăudăroșie; nascocitori a tot felul de noi moduri de a face rău...” Nu se poate să trăiești o singură zi fără să citești despre un om care a încercat să inventeze ceva nou care să contribuie la mai mult rău. Am auzit de curând la o emisiune radio în orașul meu despre un astfel de om care săvârșea o mulțime de lucruri rele, și nici nu

pot enumera aici, într-o audiență formată din femei, bărbați și copii, despre ce era vorba, dar asta demonstrează cât de de-parte a ajuns omul în rău, inventând noi și noi metode de a face lucruri rele; omul nu se satură niciodată de asta!

Apoi, ei sunt „...neascultători și nesupuși față de părinți. Sunt fără pricepere, fără conștiință, fără dragoste credincioasă, fără milă...” (v. 30-31). Eu cred că Whitefield, marele evanghelist al secolului al XVIII-lea, avea dreptate când spunea că omul, în starea sa naturală depravată, este jumătate diavol și jumătate animal. Lasă-l de capul lui și nu se va abține de la nici un rău. Nu credeți asta? Atunci probabil că n-ați citit ziarul de azi dimineață! Numai un om care a fost abandonat pradă unei minți blestemate ar putea să meargă la o farmacie din Chicago, să ia de pe raft o sticlă de Tylenol, să amestece conținutul cu cianură și apoi să pună cutia înapoi pe raft ca să fie cumpărată de oameni nevinovați – un astfel de om este un sadic! Are o minte blestemată! Chiar trăim niște zile groaznice!

Să vă spun ceva: dacă în această dimineață nu Îl aveți pe Hristos, fie sunteți într-o astfel de stare, sau, dacă Dumnezeu vă lasă de capul vostru, nu va dura mult până când veți ajunge astfel! Pentru unii dintre voi am plâns și am plâns de-a lungul ultimei săptămâni, cu lacrimi amare, ca Dumnezeu să nu vă abandoneze, să nu vă lase să

faceți după capul vostru; căci dacă ați luat-o pe calea voastră, mergeți într-acolo, știați asta? O, fie ca Dumnezeu să aibă milă față de noi! Este uimitor, nu? Dar acesta este adevărul. Așa spune Cuvântul lui Dumnezeu! Și toți știm că este adevărat.

Acum haideți să ne uităm la versetul 32: *„Măcar că sunt deplin conștienți de hotărârea dreaptă a lui Dumnezeu, anume că aceia care fac astfel de lucruri merită să moară, ei nu doar că le fac, dar sunt și de acord și îi aplaudă pe cei care le practică.”* N-am putea înțelege versetul 32 în lipsa versetelor precedente, care ne arată unde se află omul și cum este fără scuză înaintea lui Dumnezeu; toate aceste lucruri merg împreună, căci atunci când ajungem la acest verset, ni se prezintă aceste 5 lucruri: 1) omul este fără scuză înaintea lui Dumnezeu; 2) el știe de judecata lui Dumnezeu; 3) știe că dacă păcătuiește, este vrednic de moarte; 4) știe că Dumnezeu trebuie să pedepsească păcatul, dar 5) totuși el găsește plăcere în păcat și îi laudă și încurajează pe cei care fac lucrurile pe care el le face. Dacă nici acest lucru nu ne face pe noi, cei care cunoaștem pe Domnul, să strigăm la Dumnezeu, dacă nici asta nu ne face să cădem cu fețele la pământ înaintea Lui și să Îl implorăm pentru copiii noștri, atunci nu știu ce altceva ar putea!

Toate acestea ne învață că omul, indiferent cine este sau unde se naște, este vinovat înaintea lui Dumnezeu. De ce? Pentru că textul nostru ne spune că *oamenii au*

o cunoaștere interioară de la Dumnezeu despre realitatea păcatului. Nu există nici mă-car un om care să trăiască pe fața pământului lui Dumnezeu, nici n-a existat vreodată și nici nu va fi – până când se va întoarce Domnul Isus Hristos – care să nu aibă cunoașterea interioară de la Dumnezeu Însuși cu privire la realitatea păcatului, scrisă pe inima sa și în mintea sa. Ca și Adam, toți oamenii s-au îndepărtat de Dumnezeu! Dar de ce se îndepărtează oamenii de El? Pentru că nu vor ca faptele lor să fie condamnate: „oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele” (Ioan 3:19). Omul nu vrea să vină la lumină; el urăște lumina, pentru că nu vrea ca faptele sale să fie descoperite, și unora dintre voi în dimineața aceasta nu vă place să veniți la lumină. Nu vreți să vă luați Bibliile și să le citiți, să meditați asupra lor și să strigați la Dumnezeu. Nu vreți să cercetați Scripturile. De ce? Pentru că voi urâți să veniți la lumină, pentru că lumina descoperă cine sunteți.

De când Dumnezeu mi-a mântuit sufletul, n-a existat nimic care să mă convingă de păcat și să îmi cerceteze inima mai adânc decât acel capitol 3 din Iacov, din care o să predic deseară. Nimic nu mi-a cercetat inima mai profund! Știți de ce urăsc oameni Cuvântul lui Dumnezeu? Pentru că le cercetează inima, pentru că nu-i lasă de capul lor. Dăm slavă lui Dumnezeu pentru ziua când Cuvântul nu ne-a lăsat de capul nostru! De când Dumnezeu a lucrat

în inima mea mântuirea, acel *Cuvânt* nu m-a abandonat niciodată, ci m-a urmat mereu. Îl laud pe Dumnezeu pentru aceasta! Când am vrut să mă abat de la cale pentru a urma păcatul, refuzând dragostea și mila lui Dumnezeu, atunci Matei 12:43-45 a venit în inima mea cu o putere de convingere atât de mare: „Duhul necurat, când a ieșit dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, căutând odihnă, și n-o găsește. Atunci zice: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit. Și, când vine în ea, o găsește goală, mă-turată și împodobită. Atunci se duce și ia cu el alte șapte duhuri mai rele decât el: intră în casă, locuiesc acolo, și starea din urmă a omului acestuia ajunge mai rea decât cea dintâi...” și aceste versete au îndepărtat din mine acele dorințe, spunându-mi că dacă aș păcătui cu voia după ce am primit cunoștința adevărului, aș atrage spre mine în acest fel șapte demoni!

Apoi versetele din Evrei 10:26-27 au răsunat: „Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare înfricoșată a judecății, și văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrățiți.” O, fie ca acest *Cuvânt* al lui Dumnezeu să fie acea sabie arzătoare din Evrei 4:12 care desparte sufletul de trup, încheieturile și măduva, și să fie acela care judecă gândurile și intențiile inimii, astfel încât să ne descoperim goi înaintea Lui! Cu

toții suntem goi înaintea Aceluia cu care avem de-a face, conform cu Evrei 4:13.

Fraților, după ce am citit acest prim capitol din Romani, oricine crede că omul, prin voința lui liberă, ar putea să se mântuiască singur, este în realitate orb spiritual, pentru că omul este înrobitor de păcatul său! Și eu întreb: „Cum se poate ca un om, într-o astfel de stare, să urască lumina și pe Dumnezeu, și, făcând toate acele lucruri care nu plac lui Dumnezeu, în final să poată să iasă din așa ceva prin puterile proprii?” Dacă acel om este vreodată mântuit, îndurarea trebuie să vină asupra lui; harul trebuie să îi fie dat; trebuie ca Dumnezeu, prin puterea Duhului Sfânt, să îl învieze din mormântul păcatului și să îl transfere în împărăția Fiului lui Dumnezeu. Păcătosul trebuie să primească o inimă nouă, un duh nou și o natură nouă; și numai Duhul lui Dumnezeu poate da aceste daruri spirituale.

Așa că acest pasaj ne învață că *toți oamenii au o cunoaștere interioară de la Dumnezeu cu privire la realitatea păcatului*. Vedeți voi, nu există un standard moral legat de ce este bine și ce este rău în afara Cuvântului lui Dumnezeu. Dar ceea ce se întâmplă astăzi este că acest Cuvânt al lui Dumnezeu este dat deoparte, și astfel orice om face ceea ce crede el că este bine; nimic nu mai este privit ca alb sau negru; toate lucrurile sunt privite ca fiind gri, ca și cum ar spune, „Dacă tu vrei să faci asta, fă; dacă te face să

te simți bine, fă, dacă te satisface, fă acel lucru.” Aceasta este filozofia după care trăiește fiecare astăzi: „Lasă-mă în pace să fac ce vreau!” „Auzi, nu îmi spune de Cuvântul lui Dumnezeu, nu îmi vorbi despre Cele 10 Porunci! Nu-mi spune tu ce este bine și ce e rău, eu fac ce vreau EU.” Dar, dragilor, „a face ce vrei tu” înseamnă să te pui singur sub judecata lui Dumnezeu în iazul de foc!

Ascultă acum! Acela „...ce face voia lui Dumnezeu...”, acela este omul care va trăi, nu cel ce trăiește pentru sine! „...dar, Doamne, Doamne, n-am făcut noi lucrurile acestea și acelea?” Dar El le-a răspuns, „Depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea, căci niciodată nu v-am cunoscut; pentru că nu oricine Îmi zice Doamne, Doamne va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri” (Matei 7:21-23, par.). Dar care este voia Tatălui? Voia Tatălui este ca să te întorci de la păcat, să urăști păcatul și să alergi la Hristos prin credință, alipindu-te de El (Isaia 55:7).

Dragilor, Dumnezeu este Cel care stabilește standardul pentru moralitate în Cuvântul Lui și El nu face nici un fel de compromisuri la acest standard. Nu există zone gri pentru Dumnezeu. El stabilește acest standard moral în conformitate cu propria Sa Ființă morală, iar El este sfânt, neprihănit și drept, astfel că nu poate accepta nimic mai jos de acest standard. Iar când Dumnezeu l-a creat

pe om după asemănarea Sa și i-a dat suflare de viață, făcându-l un suflet viu (Geneza 2:7), El l-a creat după asemănarea morală a lui Dumnezeu. Dar faptul că omul a căzut în păcat în grădina Edenului nu înseamnă că el nu mai este responsabil să se închine lui Dumnezeu, să aducă mulțumiri sfinte Lui, și să umble pe calea neprihănirii și a sfințeniei adevărate înaintea lui Dumnezeu; dar chiar dacă omul se descoperă pe sine incapabil să facă acest lucru, el rămâne totuși responsabil pentru acestea, pentru că Dumnezeu l-a creat după asemănarea Sa din punct de vedere moral, și i-a scris Legea Sa morală în inimă!

Textul nostru din Biblie spune, „Măcar că sunt *deplin conștienți* de hotărârea dreaptă a lui Dumnezeu...” Adică faptul că acești oameni, care au fost abandonați în voia minții lor blestemate, ei *știu* despre judecata lui Dumnezeu. Prin păcat, omul s-a înstrăinat de Dumnezeu. El a degenerat în anumite cazuri într-o sălbăticie și mod de viață asemănătoare celor ale animalelor, dar el încă poartă acest semn al lui Dumnezeu asupra lui. El ar putea trăi o viață arogantă și de răzvrătire împotriva lui Dumnezeu, dar în inima lui a fost scrisă legea morală a lui Dumnezeu, astfel că nu are scuze. Iar versetele de mai sus ne spun nu doar că omul cunoaște în sinea lui despre păcătoșenia păcatului, ci, mai mult, ele spun că până și atunci când el săvârșește păcat, este conștient de faptul că „aceia care fac astfel de lucruri merită să moară,” și știe în inima lui că

judicata lui Dumnezeu a fost pronunțată împotriva acestor lucruri. Faptul că el este conștient de judecata lui Dumnezeu și că o merită, dovedește că el cunoaște realitatea păcatului său.

„Oh...”, ai putea spune, „dar omul acesta s-a născut în mijlocul Africii!” Mergi printre cei care n-au auzit niciodată de Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum au mers misionarii noștri, și ce vei vedea că au descoperit ei? Ei au găsit acolo oameni care nu știau nimic despre Biblie și totuși umblau după codul moral al Celor 10 Porunci ale lui Dumnezeu; pentru că atunci când un om fură nevasta aproapei lui său, ei îlucid pe acesta! Când un om face o crimă, de asemenea îlucid, pentru că și ei urăsc crima. Legea morală a lui Dumnezeu era scrisă în inimile acestor oameni despre care noi spunem că sunt păgâni. Aceste lucruri sunt clar prezentate în Romani 2, anume că neamurile sau păgânii, care nu au primit Legea în formă scrisă, ca Biblie, cum am primit-o noi, vor fi totuși judecați conform „legii scrise în inimile lor”, lucru care nu a fost anulat de căderea omului în păcat: „Când Neamurile, măcar că n-au lege, fac din fire lucrurile Legii, prin aceasta ei, care n-au o lege, își sunt singuri lege; și ei dovedesc că lucrarea Legii este scrisă în inimile lor; fiindcă despre lucrarea aceasta mărturisesc cugetul lor și gândurile lor, care sau se învinovățesc sau se dezvinovățesc între ele.” (Romani 2:14-15). Așadar, *orice om este lăsat fără scuze!* Fie că se află sus pe

scara socială sau în lu-mea mai puțin civilizată, *legea lui Dumnezeu împotriva crimei este scrisă în conștiința oricăruia din rasa omenească!* Nu poți să îmi spui că o femeie ar putea să își avorteze copilul, ucigând astfel un copil nenăscut, și să nu aibă mărturia conștiinței sale și în mintea sa acest lucru. Nu poți să mă faci să cred altfel, fiindcă Scriptura îmi spune că ea știe care este judecata lui Dumnezeu împotriva ei, așa că nu are scuze. Nu poți să mă convingi că un bărbat ar putea să se ducă și să zboare creierii unor oameni și în același timp să nu fie conștient de faptul că a luat astfel viața unor oameni și că Dumnezeu stă împotriva lui pentru aceasta. Acest Cuvânt al lui Dumnezeu spune că el știe!

În al doilea rând, *oamenii sunt conștienți că Dumnezeu urăște, judecă și pedepsește păcatul.* Această cunoaștere este pusă în interiorul omului, lucru pe care îl afirmă și versetul 32: „măcar că sunt *deplin conștienți* de hotărârea dreaptă a lui Dumnezeu”! Despre cine vorbește El aici? Nu despre sufletele mântuite, ci despre acei oameni care au făcut aceste păcate îngrozitoare. Ei știau de când le-au făcut că aceia care fac așa ceva vor rămâne „sub judecata lui Dumnezeu” și că sunt vrednici de moarte! Așa că datorită acestei cunoașteri, nici un om nu are scuze! Cât de groaznică trebuie să fie starea conștiinței lor când este atinsă de păcat ca de un fier înroșit, și totuși continuă în el!

Iar astă mă determină să spun că nu există de fapt ateii, întrucât Psalmul 14:1 spune, „Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!”” Iar acel cuvânt „nebun” în evreiește are sensul de „om nesăbuit”. Acel om care îți spune că el nu crede în existența lui Dumnezeu, este fie nebun, fie minte, pentru că în inima oricărui om este scrisă această cunoaștere a existenței lui Dumnezeu! El ar putea să spună că nu există Dumnezeu, dar nu poate înșela pe toți, pentru că în Cuvântul lui Dumnezeu ni se spune că el știe că există un Dumnezeu. Amintiți-vă textul nostru: „măcar că sunt *deplin conștienți* de hotărârea dreaptă a lui Dumnezeu...” Așa că oricine vine să îți spună că el sau ea este ateu, întreabă-i, „Ești sigur că vrei să spui că nu există Dumnezeu? Dacă da, atunci ești ori nebun, ori minți!”

Iată încă ceva: acești oameni care predică erori și erezii, care spun că nu există iadul, care vorbesc despre anihilaționism, universalism sau că sufletele cad într-un somn fără sfârșit, cu toții *știu că ei mint*, atunci când vorbesc despre ele, fiindcă „mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor, *care înăbușă adevărul în nelegiuirea lor*” (Romani 1:18). Orice om care predică aceste lucruri, știe în sufletul lui că ceea ce el promovează este greșit! El păcătuiește împotriva lui Dumnezeu și totuși continuă în aceasta pentru că inima și mintea lui îi sunt orbite; el înlocuiește adevărul cu nelegiuirea,

predicând o minciună. Îngrozitor! Dumnezeu mi-a pus pe inimă aceste lucruri toată săptămâna aceasta, și de aceea nu aş putea face altceva azi decât să vin aici în fața voastră și să predic Cuvântul Sfânt al lui Dumnezeu. Și dacă Dumnezeu abandonează pe oameni acestor erori, nici nu e de mirare dezastrul religios în care ne găsim astăzi! Oamenii vor veni intenționat la amvoane, da, ați auzit bine, intenționat, și vor predica ceea ce predică, singura lor intenție fiind să înșele sau să obțină bani, să își facă un renume pentru ei înșiși, să aducă oamenii sub controlul lor sau să își lanseze o agendă proprie, chiar dacă ei *sunt conștienți* de faptul că fac rău; pentru că este scris în sufletele lor! Groaznic, nu-i așa? Să predice lucruri greșite, *știind* că îi hrănesc pe oameni cu minciuni venite chiar din iad! Și totuși, aceste persoane continuă așa, și în același timp aplaudând și încurajând pe prietenii lor care fac aceleași lucruri, în același fel! Astfel de om nu are scuze! Conștiința lui îl dovedește vinovat înaintea lui Dumnezeu!

Fraților, nu știți ce lucru înfricoșător este să stai aici, la amvon; este înfricoșător! Nu există suficienți bani în această lume care să mă determine să stau aici nici măcar un minut, dacă nu aş fi știut că Dumnezeu m-a pus aici. Azi dimineață, L-am implorat pe Dumnezeu spunându-I, „Doamne, va veni o zi când voi da socoteală pentru ceea ce le spun acestor oameni. Voi da socoteală lui Dumnezeu pentru ceea ce îmi iese pe gură în acea zi; sunt

răspunzător înaintea Lui!” O spun încă o dată, nu aş sta aici nici măcar o secundă dacă nu aş şti că Dumnezeu m-a pus aici; şi habar nu aveţi voi cât de des am vrut să părăsesc acest loc, ştiind care îmi este responsabilitatea. Va fi un lucru îngrozitor să stai la amvon şi să amăgeşti sufletele oamenilor, ştii asta?

Fraţilor, eu urăsc păcatul! Urăsc ceea ce păcatul face sufletului omului! Ştiţi de ce a plâns binecuvântatul meu Domn Isus când a ajuns la mormântul lui Lazăr? N-a plâns pentru Marta şi Maria, pentru că El ştia ce avea să facă pentru Lazăr. *A plâns din cauza a ceea ce a făcut păcatul din rasa omenească.* Şi pentru aceste păcate murdare, stricate şi rele, despre care am citit noi în Romani 1, pentru acestea a venit binecuvântatul meu Domn şi a fost crucificat pentru noi, păcătoşii: El S-a făcut păcat, însăşi esenţa păcatului; păcatul i-a fost imputat Lui astfel ca neprihănirea lui Dumnezeu să fie dată celor care sunt ai Lui. Dacă nici acest adevăr nu vă frânge inimile, nu ştiu ce altceva ar putea să facă asta! Dumnezeu Fiul a suferit toate acestea! Nu e de mirare că Dumnezeu Tatăl Şi-a întors privirea de la El, lucru care L-a făcut apoi pe Fiul să strige, „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” PĂCATUL fusese pus pe seama Lui şi acest lucru a fost izbitor înaintea lui Dumnezeu; El avea ochi atât de curaţi încât nu putea privi la nelegiuire, aşa că a fost nevoit

să Își în-toarcă privirea de la Fiul. Iată ce mă face să apreciez sângele și neprihănirea lui Hristos. Iată motivul pentru care tânjesc după sfințenie și neprihănire, după o umblare sfântă înaintea Lui. Iată ce mi-a frânt inima când am știut că am păcătuit împotriva Lui; căci păcatul meu L-a pus pe El pe cruce, L-a țintuit și L-a ținut acolo. El nu S-a dat jos de acolo, nu S-a dat jos, căci venise ca să moară în locul meu, pentru mine!

În al treilea rând, textul nostru ne învață că *oamenii per-sistă în căile păcatului în ciuda avertismentului conștiințelor lor*. De ce? Pentru că inimile lor sunt întunecate prin înșelăciunea păcatului. Vedeți voi, indiferent cât de mult este avertizat omul, el nu vrea să se întoarcă! De ce ar consuma un om un pachet de 20 de țigarete, pe care scrie – ca și pe toate reclamele din ziare și reviste – cu litere de o șchioapă: „Ministerul Sănătății a descoperit că fumatul este periculos pentru sănătatea ta”? De ce și-ar introduce în plămâni un om, bărbat sau femeie, tânăr sau bătrân, astfel de otrăvuri, când e conștient că s-a dovedit deja că fumatul cauzează cancer pulmonar, și că mulți oameni din toată lumea mor ca muștele din această cauză? Și totuși ei continuă în ciuda tuturor avertismentelor, crezând minciuna că ei cumva vor scăpa de consecințele tragice ale acestui viciu! Știți de ce? Inimile oamenilor sunt întunecate din cauza puterii păcatului! Ai încercat vreodată să

renunți la fumat sau la nicotină? Ai avut vreodată un obicei prost la care ai încercat să renunți? Încearcă și acum, și rezultatul îți va arăta puterea pe care păcatul o are asupra ta, câtă vreme vei persista, vei continua în ciuda tuturor avertismentelor!

În fiecare săptămână, avertismentul Cuvântului lui Dumnezeu este rostit, anume că sufletul care păcătuiește va muri și totuși omul își continuă viața pe căile proprii; el nu vrea să vină la Dumnezeu. Unii dintre voi care stați aici înaintea mea în această dimineață ați trăit aceste lucruri zeci de ani, știind că de fapt voi nu cunoașteți pe Dumnezeu; sunteți avertizați în fiecare Duminică de faptul că fără Hristos, sunteți fără speranță și fără Dumnezeu, și totuși continuați în starea voastră de necredință, sperând că Dumnezeu vă va mântui cumva, fără ca voi să fiți nevoiți să acționați în lumina a ceea ce El v-a descoperit, și niciodată nu v-ați alipit de Domnul Isus Hristos. Unii dintre voi vă veți agăța de pretenția voastră searbădă că sunteți credincioși, și veți face asta până când veți muri și vă veți duce în iad. O, sunteți în stare chiar să lăcrimați din când în când și să vă spuneți că totuși aveți o părtășie extraordinară cu Dumnezeu, dar știți că nu există viață în sufletul vostru! Și totuși continuați așa, în ciuda tuturor avertismentelor!

De ce continuă oamenii în nelegiuire și răzvrătire împotriva lui Dumnezeu, când au scris în inimile lor cunoștința despre sfințenia lui Dumnezeu și despre mânia Lui care se acumulează împotriva lor? De ce spun oamenii că „nu există Dumnezeu”, și își zic „O să fac ce vreau cu viața mea” câtă vreme trăiesc, dar își amintesc de Dumnezeu numai când sunt pe patul de moarte? Judecata lui Dumnezeu este scrisă în inimile lor, a fost scrisă acolo totdeauna. Aceasta este ceea ce ne spune textul nostru: „Măcar că sunt deplin conștienți de hotărârea dreaptă a lui Dumnezeu, anume că aceia care fac astfel de lucruri merită să moară, ei nu doar că le fac, dar sunt și de acord și îi aplaudă pe cei care le practică.”

Apoi iată că textul ne arată că *oamenii ajung la un punct de unde ei încurajează, aprobă, ajută și apoi se bucură de păcatele altora*. Este următorul pas logic în îndepărtarea lor de la și împotriva lui Dumnezeu; este cel mai îngrozitor lucru din lume! Textul spune, „găsesc de buni pe cei ce le fac” (VDC), prin aceasta vrând să spună că ‘sunt de acord și aprobă’ păcatele lor. Ei nu doar că fac ei înșiși aceste păcate, ci găesc încântare și aplaudă pe cei care fac același lucru, deși știu că „aceia care fac astfel de lucruri merită să moară.” Este îngrozitor să mergi în iad, dar și mai rău este să îi tragi și pe alții cu tine aplaudându-i și încurajându-i în păcatele lor!

În al cincilea rând, învățăm din acest text că *oamenii ajung să fie susținători ai păcatului și relelor mai degrabă decât ai neprihănirii lui Dumnezeu*. Efectele groaznice ale respingerii adevărului se văd în ruina morală a sufletului. Etapa finală pe acest pământ este când ajungi să aprobi și să aplauzi păcatele altora. Ascultați-mă! Eu zic că acesta este cel mai grav lucru din tot ce am văzut în dimineața asta: *să aplauzi în public nelegiuirea*. Și vedem dovezi incontestabile ale acestui fapt în fiecare zi! Când oamenii stau în robele lor negre în tribunalele din țară și ei aprobă și legalizează avortul, practic ei aplaudă ceea ce fac alții! Dumnezeu spune că asta este crimă, dar ei spun că este „legală”; o aprobă! Iar sângele tuturor bebelușilor măcelăriți nu doar că va fi asupra mamelor lor, asupra asistentelor sau a doctorilor, ci și asupra judecătorilor de la Curtea Supremă, care au legalizat avortul! Ei vor da socoteală lui Dumnezeu pentru asta, căci au fost puși acolo cu voia lui Dumnezeu și poartă răspunderea pentru ce fac. Orice judecător care eliberează pe criminali sau violatori comit în esență aceleași crime și vor avea asupra lor sângele victimelor lor în Ziua Judecății! Dumnezeu a pus judecătorii pentru a limita răul! Citiți capitolul 13 din Romani, nu l-a scris eu, ci Dumnezeu. Și El ne-a pus aici, așa că ar fi bine să fim credincioși, căci vom da socoteală!

Întreaga lume aplaudă ceea ce se face azi! Societatea aprobă astăzi toate nelegiuirile în care ne-a târât Hollywood-ul, toți acești actori cu multele lor divorțuri, recăsătorii și vieți desfrânate; și când privim la filmele lor și ne place ce fac ei acolo, în realitate ne punem ștampila de aprobare a stiluri-lor lor de viață, și asupra caracterului personajelor pe care le joacă ei! Dar Dumnezeu spune că judecata stă asupra sufletului care își dă aprobarea pentru păcat. Dacă poți să privești și să găsești plăcere în aceste seriale siropoase, și să îți placă toate acele infidelități, curvii, minciuni, furturi, și toate celelalte lucruri care sunt prezentate acolo, îți dai în acest fel aprobarea pentru ele! Dar lucrul acesta este dezgustător înaintea lui Dumnezeu! Dacă îți place acel fel de distracție, dacă îți place să te hrănești cu acest fel de gunoi și să bei din astfel de fântâni, în esență îți dai pe față inima ta! Arăți că de fapt aprobi păcatul! Am citit despre un predicator care s-a uitat la un program TV sub scuza că a vrut să numere câte lucruri greșite erau spuse acolo; a numărat 31, dar a recunoscut că a râs la fiecare din ele. Voi știți cât de înverșunat am fost de la acest amvon ani la rând împotriva privitului la televizor, și am de gând să continui așa până când voi muri; căci Cuvântul lui Dumnezeu spune că astfel de oameni nu doar fac astfel de lucruri și sunt vrednici de moarte, ci ei găsesc și plăcere în (sau aprobă ori se bucură de) păcatele făcute de alții (Romani 1:32).

În loc să condamne păcatele acestor oameni și femei de la Hollywood, care în public, prin filme și emisiuni TV, au ajuns să fie o lepră infecțioasă pentru țara noastră, oamenii s-au luat după ei, li s-au închinat și i-au urmat. Dar viețile lor sunt o urâciune înaintea lui Dumnezeu, căci El se *opune păcatului!* Repet: dacă suntem de acord cu ceea ce este prezentat la televiziuni sau cinematografe, practic arătăm că ne găsim plăcerea în ce fac ei. „O, nu!” poate că vei spune, „Nu mă va găsi moartea făcând asta.” Dar vezi pe cineva că face asta, și nu te deranjează! Mai degrabă aș vrea ca Dumnezeu să mă trimită în iad decât să găsesc plăcere în a auzi Numele lui Dumnezeu pângărit și luat în batjocură în emisiunile acelea care blasfemiează Cuvântul lui Dumnezeu și care laudă homosexualitatea și lesbianismul! Dumnezeu să ne ferească de asta! Dumnezeu să ne ferească!

Ascultați-mă, nu vă închideți urechile la mesajul acesta! Fie ca Dumnezeu, prin Duhul Său, să vă dea urechi de auzit, căci Dumnezeu mi-a pus aceste lucruri pe inimă să vi le spun! S-ar putea să nu mă mai auziți vreodată predicând, așa că luați aminte! Cuvântul lui Dumnezeu spune că voi faceți aceleași lucruri ca și alții, că faceți aceleași rele ca și alții atunci când găsiți plăcere în păcatele lor! Și aceasta este ultima treaptă pe scara păcatului, pe calea care duce în jos!

Când vreun om, sau stat, sau guvern își dă aprobarea pentru legalizarea jocurilor de noroc, ei își găsesc plăcere în ce fac alții. Judecătoriile și judecătorii aprobă crima, violul și orice fel de furtișaguri atunci când îi eliberează pe prizonieri și nu îi pedepsesc conform legii. Asta înseamnă că ei aprobă astfel de comportament! Și orice avocat șmecher din țară va fi responsabil pentru orice truc de care s-a folosit pentru a-i scăpa de pedeapsă pe clienții lor. Oamenii sunt responsabili înaintea lui Dumnezeu! Și știați că în orice om care se uită la un film există ceva care speră în taină că, atunci când personajul face o crimă, nu va fi prins sau va scăpa nepedepsit? Nu-i așa că odată ce te captivează povestirea, ești de partea criminalului? Dar asta înseamnă să aprobi păcatul, iar Dumnezeu spune că noi ar trebui să urâm păcatul. Dumnezeu urăște orice rău și orice cale greșită!

Apoi, predicatorii și bisericile care își dau acordul cu teoria „creștinului carnal” care este promovată astăzi, își pun astfel aprobarea lor pentru păcat, lucru pe care Dumnezeu îl urăște. Știți ce spun ei în realitate când îi consideră „creștini” pe cei care pretind asta dar trăiesc în păcat? Ei spun cam așa, „Mi-ar fi plăcut să fiu așa liber ca tine; bucură-te de viață, frate, și totul va fi în regulă, pentru că ai avut o zi cândva când ai ajuns creștin, totul este în regulă!” NU! Nu este deloc în regulă; asta înseamnă să

îți găsești plăcerea în ceea ce fac alții, în loc să fii diferit, în loc să trasezi o linie de demarcație!

Voi, cei care m-ați ascultat suficient de multă vreme, știți că nu voi renunța la lucrurile pe care mi le-a pus Dumnezeu pe inimă pentru a fi diferiți, pentru a trasa acea linie de demarcație. El ne-a trimis aici în această dimineață pentru a prezenta Cuvântul Lui chiar dacă am plâns în timp ce mergeam către amvon. Am predicat cu curaj, dar cu dragoste și blândețe, pentru că știu care este puterea păcatului. Știu ce face păcatul, știu cum înrobește el, și știu ce se întâmplă când omul vrea să iasă de sub stăpânirea lui. Ce se va face el? Știu puterea pe care o are asupra sufletului acela care plânge la Dumnezeu cerând mila Lui, care încearcă să fugă de el, și care imploră eliberarea din el! Acel om se vede neajutorat și fără speranță înaintea lui Dumnezeu, lipsit de puterea de a se elibera din această capcană a păcatului. El este în mâinile unui Dumnezeu atotputernic care poate face cu el ce vrea. Dar, slavă Domnului, când noi ajungem în astfel de situație, există ajutor și există speranță, pentru că acesta este punctul unde începem să urâm păcatul, unde strigăm împotriva lui și fugim de el! Acestea sunt parte din pocăință.

N-am să pot opri eu acest val. Cine sunt eu, un singur om, împotriva întregii industrii de publicitate răspândită în întreaga țară? Peste tot, în reviste, ziare, televiziune, radio, oriunde privești, totul este calculat pentru a

stârni poftele! Orice se vinde trebuie să aibă pe etichetă o femeie goală sau pe jumătate goală. Pentru a stârni poftele! Toate revistele din raioanele magazinelor au ca scop să stârnească poftele. Orice lucru se spune stârnește poftele. Nu voi schimba eu pe nimeni, dar am venit aici în dimineața asta, și poate că Dumnezeu va găsi cu plăcere să facă loc Cuvântului Său în inimile voastre, pentru că El a spus, „Măcar că sunt deplin conștienți de hotărârea dreaptă a lui Dumnezeu, anume că aceia care fac astfel de lucruri merită să moară, ei nu doar că le fac, dar sunt și de acord și îi aplaudă pe cei care le practică.”

Poate că te întrebi, „Păstorule, care este speranța mea?” Singura noastră speranță, fraților, este Domnul, Dumnezeul gloriei! Singura mea speranță stă în sângele curs și neprihănirea lui Hristos, și în puterea harului lui Dumnezeu de a schimba inimile oamenilor. Dacă n-aș fi crezut în Dumnezeul suveran, și că mântuirea este de la Domnul, după ce ne-am uitat la aceste versete, aș fi renunțat să mai predic și nu m-ați mai fi văzut vreodată! Dacă n-aș crede că Dumnezeu este capabil prin puterea Sa să schimbe inimile oamenilor și să le frângă prin dragostea lui Hristos Cel crucificat; dacă n-aș crede că în mijlocul acestei generații de oameni stricați și perverși, puterea lui Dumnezeu este în stare să aducă oameni în genunchi la picioarele Domnului Isus și să frângă în ei puterea păcatului, făcându-i creații noi în Hristos Isus, îndreptându-le

privirile și pașii către cer și spatele către iad și păcat; dacă n-aș crede acestea, m-aș lăsa de predicare până la lăsarea serii. Dar eu cred în ele și L-am văzut pe Dumnezeu făcând toate acestea! El a făcut asta în viața mea, și L-am văzut făcând asta în viețile unora dintre voi, cei care sunteți în fața mea acum; știu schimbarea care a venit asupra voastră și în voi. Știu că Dumnezeu poate să facă această schimbare!

Poate că te întrebi, „Păstorule, care este speranța mea?” Singura ta speranță și singura mea speranță este *mila și harul lui Dumnezeu* ca El să ne elibereze duhul, sufletul și trupul din această cale a păcatului și să ne aducă în libertatea glorioasă a copiilor lui Dumnezeu. Acest Dumnezeu ne poate da inimi noi! El ne poate da naturi noi! El schimbă omul și îl face gata pentru cer prin puterea Sa. El ia ciocanul crucii și frânge inima, făcându-ne să ne dorim, în ziua manifestării puterii Sale, să căutăm fața Lui și să chemăm Numele Lui. Și am de gând să predic despre aceste lucruri până când voi muri! Evanghelia este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea oricărui care crede, întâi a iudeului, și apoi a greului, căci în Evanghelie este descoperită neprihănirea lui Dumnezeu (Romani 1:16-17), și aceasta este ceea ce noi avem nevoie: neprihănirea lui Dumnezeu, care ne este dată prin credința în Isus Hristos. Iată de ce avem nevoie! Slavă Domnului că El ne-o dă! Și nu există nici măcar un suflet care să Îl fi căutat pe El în zadar!

Acum, trebuie să facem ceva cu mesajul pe care Dumnezeu ni l-a dat în dimineața aceasta, nu cu ceea ce eu am spus, ci cu ceea ce El a spus! Ce anume? Aveți o responsabilitate înaintea lui Dumnezeu, așa că nu ai scuze și nu vei avea scuze în acea zi! Ești tu în Hristos? Îl cunoști tu pe Hristos? Te-ai plecat tu sub domnia Lui? Te-ai alipit tu de El? Domnul Isus este singurul tău ajutor, singura ta speranță, sin-gura ta mântuire. Sângele lui este singurul care ne curăță de păcat, iar neprihănirea Lui singura care ne poate acoperi ruși-nea; în Ziua Judecării nu voi avea nevoie de nimic altceva, căci El mă va păzi atunci!

Rugăciunea mea este ca Dumnezeu, în harul Lui, să îți dea pocăința și recunoașterea adevărului (2 Timotei 2:25), ca să recunoști că Romani 1 este o reprezentare adevărată a naturii inimii tale, și că ai nevoie de întristarea pentru păcat care duce la pocăința ce lucrează mântuirea, și de care nu trebuie să îți pară rău (2 Corinteni 7:10). Fie ca Duhul Sfânt să scrie Isaia 55:7 în inima ta: „Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeu nostru, care nu obosește iertând”; și fie ca El să te facă să te întorci la Dumnezeu cu pocăință și la Domnul Isus Hristos cu credință, găsindu-L ca Mântuitor al sufletului tău.

Fie ca tu să vezi și să cunoști că singura ta speranță să fii mântuit și să stai îndreptățit înaintea unui Dumnezeu sfânt și neprihănit este în Persoana Domnului Isus Hristos, care a sângerat, a murit și a înviat, dându-Se pe Sine în locul păcătoșilor, și prin aceasta El a suferit plata deplină a păcatelor tale, în trupul Său pe cruce. Repet: numai în Hristos este posibil ca un păcătos sărman, care merită iadul, să fie văzut neprihănit înaintea unui Dumnezeu sfânt.